

և կարտինալ ֆէթրան այս բանի վերայ բարկացաւ, բայց դալիանի փուլիթիքայով առանց արտաքսապէս ցոյց տալով. այն օրերն Սուքիաս Վ. փոքր ինչ տկարութիւն ունէր. լսելով այս խապարն, սաստկացաւ տկարութիւնն նորին, մանաւանդ ջրվաթի կողմանէ անկաւ ի հոգևարութիւն. գնացի տեսանել գնա. մասօնիք չըջապատեալ էին գնա. ի Հայոց ոչ ոք կայր անդ. Պատրիարքն եւս հանդերձ քահանայութիւն գնաց հայցել գնա առջ քան մեռանիլն կտակ առաւ փոփոխականտան վառիս (?) և անդ թաղվիլ և կարտինալ ֆէթրան վէքիլ. պատրիարքն գնաց ի թաղումն նորին հանդերձ եպիսկոպոսօք և քահանայիւք. թէպէտ քահանայի կարգիւ մեռաւ, բայց թաքով իբր եպիսկոպոս արարին զթաղումն նորին. ետ իւրոյ մահվան ոմանք ասին և խոսեցան թէ նախատինքն և տրամութիւնն ըշտապեցոյց նմա զմահն իւր. բազումք կարծէին թէ շատ փող ունիցեր, բայց ընդ ամէնն հազիւ հազար ուսկութ հասանի. և մեր եկեղեցւոյ ոչ ինչ թողաւ: Եւ երկրորդ պատճառն ասիմանին հակառակութեան այս է. Չ. ամիս առաջ խապար եկաւ թէ մասօնոց պատրիարքն վաղճանել է և եպիսկոպոսք երկու Ֆոխա եղեալ Բ պատրիարք արարեալ են. և երկու զանազան էլ չի յղեալ են փափին խնդրելով զհաստատութիւն. և փափն ետ քննելոյ զբանն ոչընչացոյց զերկուսին զընտրողութիւնն և երրորդ ոմն ասկական ասիմանին անուանեաց Պատրիարք. ետ անուանելոյն հարցոյց մեր Պատրիարքին զորպիսութիւնն այս երրորդ անձին, և պատրիարքն մտածելով թէ հարկաւոր է ամենայն ոք մեծաւորաց մանաւանդ փափին զճշմարիտն ասել, ծանուցեր է թէ ընտրեալ եպիսկոպոսն բարի և խոհեմ մարդ է, բայց թուրքած եղբայր մի ունի յոյժ չար և բազում ֆիսս հասուցեալ է ազգին և աթոռոյն. և այս թուրքն առաւել մերձակայ ազգական է ասիմանին, որոյ ականճն հասանելով, բովանդակ սէրն և քաղցրութիւնն դառն ատելութիւն արար ընդդէմ պատրիարքին. այս բանին յայտնվիլն և տարածիլն ի մէջ Ֆոսանկաց յոյժ նախատինք և անուան պակասութիւն եղեւ ասիմանին, որոյ աղաքաւ դառնացեալ բորբոքեցաւ ընդդէմ պատրիարքին, թէպէտ սա վերոյտասացեալ պատճառմանց ոչ խոռվեցաւ: Այլ Հալպու խապարն յոյժ տըխրեցոյց զինքն՝ ըստ այսմ ամենայնի ոչ համարձակեցաւ փափէն օգնութիւնս խնդրել կամ հրաման առ ի առաքել Վահակ եպիսկոպոսն մուրալ յերկիրն քրիստոնէից, որպէս ըսկիսքն ունէր դիտաւորութիւն. թէպէտ բազում յանձնարարական գրերս ետուն իւրեան. նախ քան զզվելն խնդրեց հրաման փափէն առ ի տանել ընդ ինքեան զօմանս անձինս, և փափն օժարութեամբ հաճեցաւ. վասն որոյ ակամայ կամօք տարաւ ընդ ինքեան զինչոս եպիսկոպոսն, որ ոչ կամէին գնալ, նմանապէս իւր աշակերտ տէր նիկողայոսն. զսա յոյժ բարուք արաւ տանելն. եթէ տեղս մնար մեծամեծ խառնակութիւնս աներ վասն անմահացուցեալ բնութեան իւրոյ. փափն բաց ի այն 300 ուսկութէն աւելի փող չի տվաւ իւրեան. միայն թէ 318 ամսվան բարթ իւր և սահակ եպիսկոպոսին փէչին տվին, քանի որ քրիստոնէին հողն են կերակրին հանդերձ իւրայնովք. տեղս իւրեան վէքիլ չի թողաւ, որպէս ունին այլ Պատրիարքունս: Վերջապէս աստուած բարի ճանապարհ տայցէ և օգնական լիցի այս վեհալուստէր Պատրիարքին, զի մեծ աշխատաւոր և արդիւնաւոր է վասն ուղղափառ հաւատի, ինքն բարի վարուք արաքինասէր մանաւանդ յոյժ խոնարհ:

Արկուռնայու գիր եկաւ իւրմէն. բարեպէս հասեր է անդ հանդերձ ընդ իւր եղեալ անձամբք...:

Ամի տեան 1743, Յոգոստոսի 3
[ի Հոռով]

խոնարհագոյն որդի և ծառայ
[պատկերահան] Յոհաննէս

ՃԻԲ.

Հրաժեշտ առած է այլեւս Արարհամ Պատրիարք Հոռովմէն: Անոր բաժանումն այսպէս կը տեղեկագրուի կարապետ անուն անձէ մը առ Մխիթար. « Ի յուլիսի 11ին « զկնի զԳ ժամուն աւուր հինգշարթէի, ճանապարհեցաւ աստի Գ արապայով Գեր-